

Raport

(...) minden, ami itt történik, kizárólag az Isten rendeltetésére lett kifejlesztve, ennek okán hivatva van a kinyilatkoztatásban rejlő ellenállhatatlan erőnek érvényt szerezni olyképpen, hogy a földön lévő képességek a csillagokhoz hasonlóak legyenek úgy, ahogy kisebb-nagyobb csillag ragyog az égen, kisebb-nagyobb szellem ragyog a földön. Én, Felvidéky Pálpéter Péter-Pál festőművész, ki a világ megújulásáért ifjúságomról lemondottam, amikor a láthatatlan Szellem meghívását elfogadtam – akkor már rendes polgári foglalkozásban, kényelemben és bőségben volt részem –, hogy hazámat elhagyva, Európát, Ázsiát, Afrikát beutazva a megjövendőlt igazságot megtaláljam, s mint *festményt* – amivel egyedül, milliókkal szemben állva, az isteni gondviselés eredményeként az egész világ hiúságát pocskéká zúzhatom – azt a gyakorlatba átvihessem. Bevallom, kezdetben mély borúlátás gyötört, melynek következményeként a kishitőség és a depresszió démonaival is kénytelen voltam ki-ki csatában erőmet összemérni, de most, miután az egyszeri halandó számára elképzelhetetlen megpróbáltatásokat kiállva ismételten szent szülőföldemre léphettem, emelt fővel és büszkén jelentem, hogy e páratlan, világraszóló ideákkal való küzdelem és e versenyből kifejlődött teljesítmény történelmi jelentőségű motívumot hozott létre. Ezért bátorkodom értesíteni a Tisztelt Tanácsot, hogy ha még életemben hasznomat veheti a haza és a közügy, úgy itt az ideje, hogy az irányító körök érintkezésbe lépjenek velem, munkám arányai ugyanis oly nagyra nőttek, hogy nem találok kiállításra méltó helyiséget, csak élek elszigetelve, milliárdok nélkül, de igénytelen boldogsággal az Istennel kapcsolatban. Az ominózus helyiséget úgy képezem el, hogy a város legforgalmasabb pontján, 50 méter hosszú, 40 méter széles homlokzattal, 17 méter magas, három nagy és hat felső világítással kell, hogy ellátva legyen; továbbá, a kiállítási helyiség jobbszárnya előtt egy mozsárágyú álljon teljes harci díszben, balról pedig egy színes tetővel ellátott körönd a zene vagy dalárda számára. Ezt kiegészítendő kellő távolban a 21 méter hosszú, 5 méter magas és 40 méter széles Attila-kő, a napimádó őseink áldozó köve, s ezen áldozó kő elébe jönnének a magas póznák, amelyek a külföldi delegációk lobogóit hordanák. A fejedelmi látogatókra való tekintettel a várost teljes lobogódíszben kell tartani mindaddig, amíg a kiállítás üzemel, a katonazene pedig reggeltől estig szólna, hogy ébren tartsa a közönséget, míg azok e kitűnő látványosságot mindannyian sorba meg nem tekintették. Az ünnepség ejtőernyős ugrásával, a várost övező dombokon a tábornokok meggyújtásával kezdődne, majd a helyi lovas egyesület illuminált alkonyati díszfelvonulása következne a korzón át, a város virágba borult Főteréig, ahol is az előljáró urak és tanácsstagok, a polgármester úr, s végül a Miniszterelnök úr szívélyes, ám mélyen értő, komoly sorai után megnyílna e történelmi jelentőségű vernissage. Minthogy minden, ami itt történik, kizárólag az Isten rendeltetésére lett kifejlesztve, ennek okán hivatva van a kinyilatkoztatásban rejlő ellenállhatatlan erőnek érvényt szerezni olyképpen, hogy a földön lévő képességek a csillagokhoz hasonlóak legyenek úgy, ahogy kisebb-nagyobb csillag ragyog az égen, kisebb-nagyobb szellem ragyog a földön. Én, Felvidéky Pálpéter Péter Pál festőművész, ki a világ (...)